

မက်ဂဝေး

Magozwe

 Lesley Koyi

 Wiehan de Jager

 Naw Thazin Hpway

 5

 မြန်မာဘာသာ [my](#) / English [en](#)

အိမ်ရဲ့ ဂရုစိုက်မှုအဝေး နိုင်ရုံဘီဆိုတဲ့ မှိုကြီးအတွင်းမှာ အိမ်ခဲခြေရာမဲ့ ကောင်လေးတစ်အုပ် နေထိုင်ကပြီတယ်။ သူတို့ဟာ နေရက်တိုင်းကို ကြိုပေးနေထိုင်ရပါတယ်။ တစ်မနက်မှာ အေးလွန်းတဲ့ ပလပ်ဖောင်း ပေါ်မှာအိပ်ပြီးတဲ့နောက်သူတို့ဖျာကိုသိမ်းကပြီတယ်။ အအေးဒဏ်ကို ခံနိုင်ဖို့ အမှိုက်တွဲကိုမီးရှို့ပါတယ်။ အဲဒီကောင်လေးအဖွဲ့မှာအငယ်ဆုံးကတော့ မက်ဂဝေးဖဖြစ်ပါတယ်။

...

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

မက်ဂဝေးရဲ့မိဘတွေဆုံးသွားတော့ သူဟာ အသက် ၅နှစ်ဘဲ ရှိသေးပါတယ်။ သူဟာသူ့ဦးလေးနဲ့သွားနေပါတယ်။ အဲ့ဒီလူကပြောကလေးကိုဂရုမစိုက်ပါဘူး။ မက်ဂဝေးကိုလည်း အစားအစာတွေလေ့လောကံအောင်မပေးပါဘူး။ ကောင်လေးကိုလည်း အလုပ်တွေ အများကိုလုပ်ခိုင်းပါတယ်။

...

When Magozwe's parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

အကယ်၍ မက်ဂဝေးက ပြောရင်းပတ်ဘာတို့ ပြောပြခြင်းခံတာတို့ဆို သူ့ရဲ့ဦးလေးက ရိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက ကျောင်းတက်ချင်ကခြင်းပတ်ဘာတို့အခါ သူ့ဦးလေးက ရိုက်နှက်ပြီး “နင်ဟာ စာသင်ဖို့ ညံ့ဖျင်းလွန်တယ်။” လို့ပြောပါတယ်။ သုံးနှစ်လောက် ထိုကဲ့သို့ဆက်ဆံခံရပြီးနောက် မက်ဂဝေးဟာ သူ့ရဲ့ ဦးလေးဆီကနေ ထွက်ပေးသွားပါတယ်။ သူ့ဟာ လမ်းပေါ်မှာစနေပါတယ်။

...

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, “You’re too stupid to learn anything.” After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

လမ်းမပေါ်ကဘဝဟာ ခက်ခဲပီြကောင်လေးအများစုဟာ အစားအ
စားရဖို့နေ့စဉ်ရှားကန်ရပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံသူတို့ဟာ ရိုက်နက်ခံ
ရပီြတစ်ခါတစ်ရံသူတို့ဟာ အဖမ်းခံရပါတယ်။ သူတို့ဖျားနာနေတဲ့အ
ချိန်အခါတိုင်း ကူညီမယ့်သူ မရှိခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီအဖွဲ့ဟာ တောင်းရမ်းပီြ
တော့ရလာတဲ့ငွေ၊ ပနြီလည်အသုံးချလို့ရမယ့်ပစ္စည်းနဲ့ပလတ်စတစ်
စုံတူရောင်းရငွေတွေအပေါ်မှာဘဲမှီခိုနေပါတယ်။ မိကြိုထိန်းချ
ပ်ချင်နေတဲ့ အခပြီးပီြဘက်အဖွဲ့နဲ့ ရန်ဖြေမှုတွေကလည်း သူတို့ရဲ့ဘဝ
ကို ပိုပီြခက်ခဲလာစေပါတယ်။

...

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

တစ်နေ့မှာ မက်ဂဝေးဟာ အမှိုက်ပုံထဲမှာ ရှာဖွေနေတဲ့အခါမှာ ဟောင်း
ပန်းနွမ်းနေတဲ့ ပုံပြဋ္ဌာန်အုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့ရှိလိုက်ပါတယ်။ နေ့တိုင်း
သူဟာ ဟာအုပ်ကိုထုတ်ပြီးပုံတွေကို ကြည့်ပါတယ်။ စာတွေကိုတော့
သူဘယ်လိုဖတ်ရမလဲမသိပါဘူး။

...

One day while Magozwe was looking through the dustbins,
he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt
from it and put it in his sack. Every day after that he would
take out the book and look at the pictures. He did not know
how to read the words.

ပုံပဋိပတ်မှာ လေယာဉ်မောင်းသမားဖွဲ့သွားတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်အကဲဖြတ်ပေးထားပါတယ်။ မက်ဂိုဗွေဟာ လေယာဉ်မောင်းသမားတစ်ဦးဖွဲ့ချင်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူဟာ ပုံပဋိပတ်က ကောင်လေးအဖွဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ပါတယ်။

...

The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

အရမ်းအေးတဲ့တစ်ရက်မှာ မက်ဂဝေးဟာ လမ်းပေါ်မှာထပ်ပြီးတောင်း
စားနေပါတယ်။ လူကြီးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ဆီကိုလှည့်လာပြီး
“ဟယ်လို၊ ဦးက သောမတ်စ်ပါ။ ဦးကဒီနားမှာအလုပ်လုပ်ပါတယ်။
အဲဒီနေရာမှာ သားတစ်ခုစားလို့ရပါတယ်။” လို့ပြောလိုက်ပါတယ်။
သူဟာ ခေါင်မိုးအပပြရောင်နဲ့ အိမ်ကိုညွှန်ပပြလိုက်ပါတယ်။ သူက “အဲ
ဒီကိုသွားပြီးအစားသောက်တုစေးကမြဲလား” လို့မေးလိုက်ပါတယ်။
မက်ဂဝေးက ထိုလူကြီးကိုကညွှန်ပြီးအိမ်ကိုလည်းထပ်ကညွှန်ကာ “စား
ရင်စားပါမယ်”လို့ပြောပြီးထွက်သွားပါတယ်။

...

It was cold and Magozwe was standing on the road
begging. A man walked up to him. “Hello, I’m Thomas. I
work near here, at a place where you can get something to
eat,” said the man. He pointed to a yellow house with a
blue roof. “I hope you will go there to get some food?” he
asked. Magozwe looked at the man, and then at the house.
“Maybe,” he said, and walked away.

တစ်လအကပြုမှာ အိမ်ခရေရာမဲ့ကောင်လေးတွေဟော သော်မတ်စ်ကို ခနခနမငြိတွဖေန်များလာပါတယ်။ သူဟာ လမ်းပေါ်မှာရှိတဲ့ လူတွေနဲ့ စကားပြောရတာကိုကြိုပါတယ်။ သူဟာ စိတ်ရင်းမှန်ပြီး စိတ်ရှည်တဲ့သူ တစ်ဦးဖြစ်သလို ရိုင်းပပြုံးစော်ကားတာမျိုး ဘယ်တုန်းကမှမရှိခဲ့ပါဘူး။ နေ့လည်ခင်းတွေမှာ ကောင်လေးအချို့ဟာ ခေါင်မိုးအပြန်အိမ်ကို သွားပြီးအစားအစာတွေ စတင်သုံးဆောင်ကပြီတယ်။

...

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

မက်ဂဝေးဟာ ပလပ်ဖောင်းပေါ်မှာထိုင်ပြီးပုံတူကေ ဩဋ္ဌနေတဲ့အချိန်မှာ သောမတ်စ်ဟာ သူ့နားမှာထိုင်ပြီး “ပုံပင်လေးက ဘာအကကြောင်းလဲ” လို့ သောမတ်စ်က မေးလိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက “လေယာဉ်မောင်းသမားဖြစ်လာတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်အကကြောင်းပါ။ လို့ မက်ဂဝေးက ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ သောမတ်စ်က “ကောင်လေးရဲ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ” လို့မေးလိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက “ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ကျွန်တော်စာမတတ်ဘူး” လို့တိုးတိုးလေးပပြောလိုက်ပါတယ်။

...

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a pilot,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “I don’t know, I can’t read,” said Magozwe quietly.

သူတို့ဟာ တွေ့တိုင်း မက်ဂဝေးဟာ သော်မတ်စ်ကို သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ပုံ ပြင်ပုံပေးပြောပြတယ်။ သူ့ဘာက ဖြင့် သူ့ရဲ့ ဦးလေးဆီက ထွက်ပေးရတဲ့ ပုံ ပြင်ပုံဖြစ်ပါတယ်။ သော်မတ်စ်ဟာ စကားအများကြီး ပြောပြပါဘူး။ ပြီးတော့ မက်ဂဝေးကိုလည်း ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာလည်း ပြောပြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူဟာ သေချာနားထောင်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခေါင်မိုးအပြင်လေးနဲ့ အိမ်မှာ စားသောက်ပြီး စကားပြောပြတယ်။

...

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn't talk a lot, and he didn't tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.

မက်ဂဝေးရဲ့ ၁၀နှစ်ပည့်မွေးနေ့မှာတော့ သောမတ်စ်ဟာ သူ့ကိုပုံ
ပုံပြဋ္ဌာန်အုပ်အသစ်တစ်အုပ်ပေးပါတယ်။ ပုံပြဋ္ဌာန်လေးက ရွာလေးတစ်
ရွာမှာရှိတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက် အောင်မငြိတဲ့ဘောလုံးအားကစား
သမားဖြစ်လာတဲ့ အကကြောင်းဘဲဖြစ်ပါတယ်။ သောမတ်စ်က အဲ့ဒီ
ပုံပြဋ္ဌာန်ကို မက်ဂဝေးအတွက် အကမြှောက်မြှောက်ဖတ်ပေးပြီးတစ်နေ့တော့
သူက “သားကျောင်းကိုသွားပေးစာဖတ်သင်သင့်တဲ့အချိန်ဘဲ။ ဘယ်
လိုမငြိသလဲ” လို့ပြောတယ်။ သောမတ်စ်က ကလေးတွေ နေပေးပြီး
ကျောင်းတက်လို့ရတဲ့နေရာကိုသိတယ်လို့လည်း ရှင်းပြပါတယ်။

...

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

မက်ဂဝေးဟာ နေရာအသစ်တစ်ခုအကဲဖြောင်းနဲ့ ကျောင်းသွားရမယ့်အကဲဖြောင်းကိုတွေးတယ်။ သူ့ရဲ့ဦးလေးပင်ဖြာသလိုဘဲ ဘာကိုမှသင်ယူတတ်မကြက်ဖို့ ညံ့ဖျင်းနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ နေရာအသစ်မှာသူ့ကို ရိုက်နှက်ကရိုက်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ သူ့ကကြောက်ရွံ့နေမိခဲ့ပါတယ်။ သူက “လမ်းပေါ်မှနေတာထက်စာရင်တော့ ပိုကောင်းမှာပါ” လို့တွေးမိလိုက်တယ်။

...

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. “Maybe it is better to stay living on the street,” he thought.

သူ့ရဲ့ကနြာက်ရံ့စိတ်တွကို သောမတ်စ်ကို ရင်ဖွင့်ပါတယ်။ အကံမြဲတိုင်းမှာဘဲ လူကကြံ နေရာသစ်မှာ ပိုကောင်းတဲ့ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကခြင်း ကောင်လေးကိုပခြာပါတယ်။

...

He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

အဲ့ဒီနောက်တော့ မက်ဂဝေးဟာ ခေါင်မိုးအစိမ်းနဲ့ အိမ်ရဲ့အခန်းထဲကို ပြောင်းလာပါတယ်။ သူ့ဟာ အခန်းကိုအခြားကောင်လေး ၂ယောက်နဲ့ ပေါင်းနေပါတယ်။ အဲ့ဒီအိမ်မှာ ကလေး ၁၀ယောက်ရှိပါတယ်။ အန်တီ ကေစီအပါအဝင်သူရဲ့ ယောက်ျား၊ ခွေးသုံးကောင်၊ ကြောင်တစ်ကောင်နဲ့ ဆိတ်အိုက်ပြောင်ကောင်ရှိပါတယ်။

...

And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys. Altogether there were ten children living at that house. Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

မက်ဂဝေးဟာ ကျောင်းစတင်ပို့ချအရမ်းကို ခက်ခဲခဲ့ပါတယ်။ လိုက်မှရမယ့်စားထွေးလည်း အများကြီးရှိပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူဟာ အရှုံးပေးချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ပုံပြင်ထဲကလေးယာဉ်မောင်းသမားနဲ့ ဘောလုံးအားကစားသမားအကြောင်းတွဲပေးပြီးနေခဲ့ပါတယ်။ သူတို့လိုဘဲ သူဟာ အရှုံးမပေးခဲ့ပါဘူး။

...

Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

မက်ဂဝေးဟာ ကျောင်းက ပုံပြဋ္ဌာန်အုပ်တစ်အုပ်ကို ယူပြီး ခေါင်မိုးအစိမ်းလေးနဲ့ အိမ်ရုံတံ့ ခံကြဲမှာ ထိုင်ဖတ်နေပါတယ်။ သောမတ်စ်ဟာ လာပြီး သူ့အနားမှာ ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ သောမတ်စ်က “ပုံပြဋ္ဌာန်အုပ်လေးက ဘာအကြောင်းလဲ” လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ မက်ဂဝေးက “ကောင်လေးတစ်ယောက် ကျောင်းဆရာတစ်ဦး ဖြစ်လာတဲ့ အကြောင်းပါ” လို့ ဖြေလိုက်ပါတယ်။ သောမတ်စ်က “ကောင်လေးရဲ့ နာမည်က ဘာတဲ့လဲ” လို့ မေးလိုက်တယ်။ မက်ဂဝေးက အပျိုလေးနဲ့ “သူ့ရဲ့ နာမည်က မက်ဂဝေးပါ” လို့ ဖြေလိုက်ပါတယ်။

...

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a teacher,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “His name is Magozwe,” said Magozwe with a smile.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

မာဂ်ဂ်ဝဲး

Magozwe

 Lesley Koyi

 Wiehan de Jager

 Naw Thazin Hpway (my)

